

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Næst efter ufrihed, krig og ulykker er det værste i denne verden forsømte og uopdragne børn. Dem er der efterhånden blevet mange af i Danmark. Det er synd for disse børn, og det er slemt for deres omgivelser.

Den basale forældreopgave er at give egne børn kærlighed, omsorg og opdragelse.

I erkendelse af, at selv den bedste institution og selv de bedste pædagoger ikke kan give børn og unge den kærlighed, omsorg og opdragelse, som deres forældre normalt vil være i stand til at give dem, må det sikres, at forældre ikke flygter fra deres ansvar og opgaver som forældre.

Det er en naturlig forældre- og familieopgave at opdrage egne børn og gøre dem til glade, harmoniske mennesker. Der er behov for en genopretning – en genprivatisering – af forældreansvaret.

Familien er nemlig den bærende byggesten i ethvert sundt samfund. Hvis familierne opløses eller smuldrer – ved f.eks. at forældrene fralægger sig ansvaret for egne børn – rammer det ikke bare børnene, men hele samfundet.

De seneste ca. 25 år er der herhjemme sket et skred i retning af familieopløsning. Et typisk hjem for en dansk børnefamilie er i dag et hjem, hvor der ikke er nogen hjemme. I hvert fald ikke i de fleste dagtimer. Det er grotesk. I dag er det typiske, at begge forældre arbejder ude på arbejdsmarkedet – også mens børnene er små og har særlig behov for forældrenes nærhed, omsorg og tid.

Det er almindelig erkendt, at de allerførste leveår er de vigtigste i et menneskes liv. Det er hér grundlaget for personligheden og følelseslivet lægges. Manglende kærlighed og forældrekontakt i de første år kan give et menneske sår på sjælen. Forældres omsorg for deres børn indebærer derfor ikke blot at sørge for tilstrækkelig med mad og drikke, tøj og legetøj til børnene, men også at give dem kærlighed, nærhed og forældretid.

Det kniber gevaldigt med det sidste i mange danske børnefamilier. Her er børnenes materielle behov rigeligt dækket – ikke mindst er danske børn typisk overmættet med legetøj. De er imidlertid hundesultne efter voksenkontakt – specielt forældrekontakt, forældreopmærksomhed og forældretid.

Det er ikke for stærkt at tale om åndelig omsorgssvigt af massevis af danske børn.

I dagens Danmark har også mange ressourcestærke forældre efterhånden overladt grundlæggende forældreopgaver til pædagogerne og lærerne. Pædagoger og lærere kan berette om mødre og fædre, som på det nærmeste har abdiceret som forældre. Disse forældre har ikke engang dårlig samvittighed over deres svigt. De anser hverken ansvaret eller opgaverne i forbindelse med deres børn for at være deres. Det er pædagogernes, institutionernes og »samfundet«s ansvar. Og går det skævt, hvad det selvfølgelig ofte gør, så er det pædagogernes, institutionernes og »samfundet«s skyld. Det er en forfærdende udvikling, som må stoppes. Der må ske en genopretning på dette vigtige område.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Til punkt 1

Det skal fra samfundets side gøres tindrende klart over for alle forældre, at de, og de alene, har ansvaret for deres barns/børns opdragelse. Konkret kan det gøres ved, at hver kommune over for deres nybagte forældre kører en »ansvarlighetskampagne«: Senest to måneder efter et barns fødsel sender kommunalbestyrelsen et brev til de nybagte forældre. Heri ønskes forældrene til lykke med »guldklumpen«, som kan give dem så megen glæde. Men det indskræpes også, at det er dem som far og mor, der bærer det fulde ansvar for deres barns opdragelse og opførelse og ikke daginstitutionen, dens personale eller en eventuel dagplejemor. Det påpeges, at forældrenes nærhed, kærlighed og tid er afgørende vigtig for deres barns udvikling. Det understreges, at man fra kommunens side forventer, at når barnet når skolealderen, er det opdraget og »so-